

EUROPEISKA MÄSTERSKAPEN FÖR DOMARE 14-15 AUGUSTI 2015

Tidigt på torsdag morgon började resan mot vad som skulle vara det första europeiska mästerskapet för domare. Jag (Liam Schoug), min bror Lukas Schoug och domarkollegan Anders Nilsson satt på tåget mot Kastrup och spekulerade i hur de andra deltagarna skulle vara; skulle de likt majoriteten av domarkåren vara av slaget äldre eller skulle de vara unga spänstiga spelare?

Efter ett flygplansbyte i Frankfurt anlände vi i Linz där värmen slog oss svenskar hårt, jag menar vi var ju inte vana vid tropisk värme denna sommaren och var därför inte klädda för det heller. En värmebölja hade dragit in över landet och det var på seneftermiddagen 38 grader i skuggan, vilket vi snabbt insåg skulle påverka oss alla.

Kvällen närmade sig och likt elitatleter försökte vi vara noga med sömn och dylikt för att ge oss själva de bästa möjligheterna inför tävlingen.

Morgonen därpå vaknade vi alla nervösa och frågan kom igen; hur skulle motståndet vara? Efter en gång på trettio minuter till hallen i strålende sol stod vi där, där mästerskapet skulle äga rum. Det var en stor och gammal idrottshall utan någon vidare luftkonditionering, all lufttillförsel som skedde var mellan två öppna dörrar som stängdes när matcherna började.

När vi gick in i hallen tittade folket på oss, Team Sweden i våra matchtröjor. Vi både sänkte medelåldern och höjde medellängden. Majoriteten var av slaget äldre även om det fanns en del yngre spelare med. Vi tre spelarna från Sverige på över 190cm började slå in och vi kände direkt hur folks ögon vände sig mot oss när bollarna studsade mellan bordshalvorna...

Vi hamnade i grupp A där vi först ställdes mot Tyskland 2, där vi alla inledde med tre starka vinster vilket avslutade matchen som spelades bäst av fem matcher. Matchen därpå spelades mot Polen och återigen tog vi tre raka vinster. Sista matchen i gruppen var mot Österrike 5 där vi vann med 3-1 efter att Anders Nilsson förlorade med 3-1. Vi vann gruppen och nu hölls lunch, en lunch där vår förstaspelare Lukas Schoug blev getingstucken på uppkastshanden (som tur var). Denna händelse skakade oss lite då vi tidigare försökt ge oss själva de bästa möjligheterna att prestera så bra som möjligt, men Lukas själv var inte jätteberörd utan kunde prestera vidare vilket visade sig i slutspelet.

I första matchen i slutspelet fick vi möta ett lag vi fruktat, Österrike 2 då deras lag likt vårt var ett som sänkte medelåldern på spelarna. Men efter tre starka insatser så vann vi, Sverige igen med 3-0 efter två väldigt jämna matcher. Efter denna matchen väntade semi-final, och ytterligare ett Österrikiskt lag stod på tur, denna gången Österrike 1. Denna matchen var betydligt jämnare och slutade 3-1 efter fyra jämna matcher.

Skakiga och nervösa stod vi nu inför final där det mest fruktade laget stod på tur; Tyskland 1. Tyskland 1 var bra det visste vi, och de hade bidragit till utslag av både Tjeckien och Ungern, lag med bra spelare. När matcherna drog igång gjorde Tysklands publik likadant. Jag minns hur jag i tredje setpausen sa till Lukas; du måste fixa detta... Jag klarar inte den här tysken. Jag förlorade min första match med 3-1 och Lukas förlorade sin med 3-2 efter att ha haft matchboll i fjärde set. Anders förlorade sin match med 3-0 och drömmen om guld i lag släcktes abrupt. Tyskland stod som mästare.

Senare på kvällen efter en lång och sur hemgång från hallen blev vi alla inbjudna till en middag på ett hotell där en prisceremoni för lagturneringen samt lottning inför dagen efter skulle hållas. Vid vårt bord blev vi av vår Ungerska vän bjudna på en specialitet; Palínka. Sprit medtagen i en ryggsäck hela vägen från Ungern endast för att drickas innan middagen. Sammanfattningsvis kan vi säga att den på tomma magar serverades lite väl tidigt då den Österrikiska förbundspresidenten för bordtennis aldrig slutade tala.

Dagen efter var det dags för dubbel och singel. Jag (Liam) och Lukas var förstaseedade i dubbel, men tog oss endast till semi-final där vi återigen förlorade mot Tyskland, två spelare från deras förstalag. Vi ledde med 2-0 men de vände starkt och slog ut oss svenskar. Anders hade blivit ihopparad med den smugglande ungraren där de i en jämn match förlorade med 3-1 även de mot tyskar. I plats om tredjepris vann bröderna Schoug en onödigt jämn match mot två spelare från Österrike 2. Hallen som mätte upp till närmre 40 grader och avsaknaden av riktig lunchpaus hade här tagit ut sin rätt.

I singelspelet avancerade både jag och Lukas från grupperna, då vi till skillnad från Anders fick lättare grupper. Anders gick ur gruppen med 1-2 och här tog hans EM slut.

I slutspelet hade både jag och Lukas tuffa vägar fram. Åttondelsfinalen vann jag med 3-1 mot en österrikare och kvartsfinalen vann jag mot Tjecken Honza Benes efter en oerhört jämn match som slutade 14-12 till mig i skiljeset. Lukas som hejat på mig i sina setpauser i andra sidan av hallen

hade där vunnit åttondelsfinalen med 3-0 och kvartsfinalen med 3-1 mot en av tyskarna som slog ut oss i dubbel. Vi stod nu inför semi-finaler båda två. Semi-finaler där vi båda ställdes mot samma spelare som vi förlorat mot i lagfinalen. Efter en tuff match förlorade jag igen mot denna tysk med 3-1 och Stefan Labitzke stod nu inför final. Lukas som då slog spelaren han förlorat mot i lagfinalen skulle nu ställas mot Stefan i finalen. Dock ställdes jag först mot den andra semifinalisten i en match om tredjepris. Matchen var i oerhört lågt tempo, och vi var båda för trötta, varma och ofokuserade för att spela, och det var den sista energin i kroppen som avgjorde allt. Jag ledde med 2-0 i set och hade tre matchbollar som min tyskamotståndare vände. Han vann detta set och ett fjärde stod nu för dörren, ett set båda var för trötta för att spela men som jag dock lyckades kamma hem. Matchen slutade 3-1 och jag kunde nu pusta ut med min bronsmedalj och endast fokusera på att coacha Lukas mot min nemesis Stefan Labitzke som var den person som var bakom alla mina tre förluster under europamästerskapet.

Till en upptempolåt i språkiga högtalare gick Lukas och Stefan in i finalhagen för att göra upp om guld. Lukas inledde med starkt spel i första set, men Stefan som var en oerhört analytisk spelare vände även första set och vann sen hela finalen med 3-0 och vrålade av lycka. En helt klart värdig vinnare som inte förlorade en match under hela europamästerskapet.

Samtliga spelare hoppades att detta mästerskap skulle bli en tradition då det var oerhört roligt sätt att träffa andra domarkollegor i Europa. Vi vill ägna ett stort tack åt Werner Thury som på tu man hand anordnat detta mästerskap.

Sammanfattningsvis var det en oerhört rolig resa som tyvärr fick ett mindre roligt slut. Lufthansa som var vårt flygbolag slarvade bort våra väskor och har ännu inte hittat dem. Väskor där alla medaljer och pokaler ligger nerpackade.

Over and out!

/Liam Schoug

